

זה משגע את הארץ בתיאטרון, זה משגע את העולם בקולנוע

הרצח באמבטיה

נורמלית - בחפקי משוגעת

פסיכולוגים, כדי שלדמויות שלו יהיה אופי אמיתי. יתכן שבגלל זה טענו השבוע מבקרי רי הצגת הבכורה שהמחזה סובל מעודף שיגעון ומשוגעים, המכסים את הטקסט ואת שני המשתתפים הראשיים שלו.

אף אחד עדיין לא יודע מה זה שיגעון, ממה הוא בא ואיך מרפאים אותו. יש אומרים שהכי פחות יודעים על כך הפסיכיאטרים והפסיכולוגים למיניהם, אם כי זוהי דעה הנפוצה בעיקר בין המשוגעים.

כשפיטר ברוק, הבמאי הלונדוני, עמד ל' העלות את המחזה על הבד, הוא יצא מתוך הנחה שאף אחד לא יודע מה זה בדיוק שיגעון, ועל כן מותר לו להמציא אותו לבד. הוא המציא בסרט שלו, בעזרת משחק משובח של שחקני התיאטרון השקספירי, איפור טוב, כל מיני פרנאודים, קרטינים, סכיזופ

לכן, בהתחשב עם כך שבמארה סאד מופיעים עים ארבעים משתתפים, מביניהם 29 משוגעים והשאר סתם פסיכיאטרים ואחרים, אפ' שר להבין שאין זה פשוט להעלות את המחזה על הבמה או על הבד.

כשיוסף מילוא העלה את המחזה בתיאטרון ח'פה, הוא התייעץ עם פסיכיאטרים ו-

המאהבת למדה

המאהבת של מארה נראית בסרט יותר משוגעת מכל שאר המשוגעים שב. הסיבה היחידה לכך היא שהיא עבדה במשך זמן רב בבית חולים לחולי-רוח, ושם למדה לחקות את החולים בהם טיפלה.

לא יכול לזכור - מבוסס על מספר עובדות היסטוריות.

העובדות ההיסטוריות הן, שהרצח הדרמי טי של מנהיג המהפיכה הצרפתית, ז'אן-פול מארה, שנדקר למות באמבטיה עליוני נערה צעירה בשם שרלוט קורדה. הוצג עליוני חוליהנפש בבית-חולים של שרנתון, בימינו של מרקיו דה-סאד, שהיה כלוא שם, כחולה.

על העובדה ההיסטורית הזאת בנה פיטר וייס מחזה שבמרכזו עומד פולמוס בין שני האישים מארה וסאד, ומסביבו מסתובבים משוגעים הנותנים את הרקע לדברים הנאמרים.

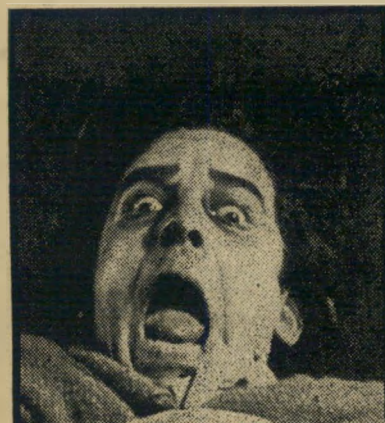
המחזה זכה להצלחה רבה. הוא הוצג כבר בכל העולם, והגיע עכשיו לחיפה. עוד לפני שירד משם יוצג בתל-אביב הסרט שנעשה על פיו, וכל חובבי מארה-סאד יוכלו לעשות חיים משוגעים בין שתי הערים הללו.

רנים, מניאקים. כולם מקוריים, תוצרת ברי תית.

הוא נעזר לשם כך בשחקנים עצמם, נתן להם להשתגע, לעשות מה שהם רוצים. הוא הכריח אותם להשתולל במשך שעות שלמות ולנסות כל מיני צורות של שיגעון. כשהוא מצא את זו המתאימה הוא צילם אותה.

בכל זאת אין דבר יותר דמויני ומלהיב מהמציאות עצמה, בעיקר בשטח הבלתי-מציאותי הזה, ולכן אחת המשוגעות המוצלחות ביותר של הסרט היא סוזאן ויליאמסון - שלפי ההופעה המסורפת שלה, עם העיניים המפולבלות והפה הפעור אי-אפשר להאמין שמחוץ לשעות העבודה מותר לה להסתובב חופשייה ברחובות. ההצלחה שלה נובעת מזה שהיא עבדה במשך זמן רב בבית-חולים לחולי-רוח, והושפעה מזה מאוד.

מחזהו של פיטר וייס - הנקרא מארה-סאד משום שאת שמו האמיתי הארוך איש

נורמלי - בחפקי משוגע

משחקים אסורים, המותרים למשוגעים